

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

2. เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าได้มีการกำหนดไว้ 2 ข้อ คือ

1. นักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีการเตรียมความพร้อมทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ในการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก

2. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความพร้อมด้านอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้วิธีการของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือยอมให้มีค่าความผิดพลาดได้เพียงร้อยละ 5 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300คน (ณรงค์ โพธิ์พุกขานันท์, 2551) เพื่อให้ได้ความเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรมากที่สุดผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งจะทำการแบ่งประชากรออกเป็นพวกหรือชั้น (Stratum) โดยการศึกษาเรื่องความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จะแบ่งระดับชั้นปริญญาตรีแบ่งออกตามสาขาวิชาได้ 5 สาขาวิชา และแบ่งออกเป็นชั้นปี ได้จำนวน 4 ชั้นปี

5.1 สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา จำนวน 300 คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาได้แก่ เพศชาย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7

ตามลำดับส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาได้แก่ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 77 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 73 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 68 คน ตามลำดับส่วนใหญ่ ศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 สาขาวิชา วิศวกรรมเกษตร จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 สาขาวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 และสาขาวิชาวิศวกรรมอาหาร จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

ในด้านการเตรียมความพร้อมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่าส่วนใหญ่มีการเตรียมพร้อมโดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 โดยมีการเตรียมพร้อมทักษะด้านการฟังมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 รองลงมาได้แก่ ทักษะการพูด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 การทดสอบทักษะภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 ทักษะด้านการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ทักษะ ทักษะด้านการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 และด้านการเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ตามลำดับ

ในด้านระดับความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรม เกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรม และอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ส่วนใหญ่มีระดับความพร้อมด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 โดยคิดว่ามีระดับความพร้อมของทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง คิดว่ามีระดับความพร้อมของทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่านมากที่สุด รองลงมาได้แก่ คิดว่ามีระดับความพร้อมของทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด มีระดับความพร้อมของทักษะภาษาอังกฤษด้านการสื่อสารและคิดว่ามีระดับความพร้อมของทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน ตามลำดับ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ 2 ข้อ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีการเตรียมความพร้อมทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ในการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการเปรียบเทียบข้อมูลโดยใช้ค่า (One Sample T-Test) ในการ ทดสอบ โดยกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 0.01 สรุปผลได้ดังนี้

โดยภาพรวมพบว่าการเตรียมความพร้อมทักษะภาษาอังกฤษนักศึกษาคณะวิศวกรรม และอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการทดสอบกับค่าที่กำหนดไว้แล้ว (2.50) พบว่า สถิติที (T-Test) มีค่าเท่ากับ -3.435 และมีระดับนัยสำคัญ (Significant) เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่า น้อยกว่า 0.01 แสดงว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ค่าเฉลี่ย = 2.39 คะแนน) แตกต่างกับคะแนนจากเกณฑ์ (2.5 คะแนน) หรือนักศึกษาคณะวิศวกรรม

และอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับน้อย

สมมติฐานข้อที่ 2 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมด้านอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเปรียบเทียบข้อมูลโดยใช้ค่าตัวแปรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) ในการทดสอบ โดยกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 0.01 สรุปผลได้ดังนี้

ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพร้อมด้านอังกฤษโดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ถ้าทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามากเท่ากับจะมีผลต่อความพร้อมด้านอังกฤษสูงมากขึ้นเท่านั้น

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. นักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีการเตรียมความพร้อมทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ในการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีการเตรียมความพร้อมทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ในการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับน้อยซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. นักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับไม่มาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาพบว่าข้อมูลที่ได้รับมีความสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ

นักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีความรู้ความเข้าใจต่อการเกิดประชาคมอาเซียน แต่ยังไม่ตระหนักและยังไม่พร้อมในการเตรียมตัว โดยการเตรียมความพร้อมเป็นสภาวะที่สมบูรณ์ของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยมีสภาพ

ของการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ หรือความกระตือรือร้นเพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมนั้นๆ ให้บรรลุผลสำเร็จซึ่งจากการศึกษา พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับน้อย อันเนื่องมาจาก ขาดองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ นฤตพงษ์ ไชยวงศ์ (2540: 25) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมว่าประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1. ด้านร่างกาย เช่น วุฒิภาวะการเจริญเติบโตของอวัยวะในร่างกาย 2. ด้านสติปัญญา เช่น การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนหรือปฏิบัติ 3. ด้านอารมณ์และสังคม เช่น ความพึงพอใจต่อสิ่งที่มากระตุ้นหรือสิ่งที่จะเรียนรู้ 4. ด้านจิตวิทยาและสิ่งแวดล้อม เช่น ประสบการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนรู้หรือปฏิบัติซึ่งการเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ซึ่งว่าสังคมไทยในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงในหลายเรื่องที่จะกระทบต่อวิถีชีวิตที่เคยดำเนินมาในอดีต นักศึกษาจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัว และเตรียมการซึ่งการเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ทำให้สังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ และการดำรงอยู่ของรัฐบาลไทยเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่หรือบางกลุ่มยังไม่ให้ความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ กลุ่มประชาคมอาเซียน ซึ่งสิ่งที่สำคัญอย่างมากคือเรื่องของการสื่อสาร ที่ทุกคนจะพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน หรืออาจมีสาเหตุมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพในอนาคต และอีกนัยหนึ่งที่เป็นประเด็นที่อาจจะศึกษาวิจัยต่อไปได้คือ นักศึกษายังขาดความกระตือรือร้นในการปรับตัวอันเป็นบุคลิกภาพของนักศึกษาที่อยู่ในชนบทห่างไกลความเจริญ

ในส่วนความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นั้นอยู่ในระดับน้อย อันเนื่องมาจากนักศึกษามีจุดประสงค์ในการศึกษาที่แตกต่างกันออกไปตามความสามารถทางสมอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดภาคพุทธิปัญญาหรือความรู้ความคิด (Cognitive Domain) ของอนเนก เพียร์อนุกุลบุตร (2547: 256-280) ซึ่งได้กล่าวถึง ว่าประกอบด้วย จุดมุ่งหมายที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางสมองแบ่งเป็น 6 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ความรู้ความจำ เช่น การจำข้อความในตำราอภิปราย คำบรรยายของอาจารย์ ชั้นที่ 2 ความเข้าใจ เช่น แปลความหมายข้อความ สามารถตีความหมายของเรื่องนั้นได้ และสามารถขยายความหมายของนัยและเรื่องราวของเรื่องนั้นได้ ชั้นที่ 3 การนำไปใช้ เช่น อธิบายปรากฏการณ์ใหม่ๆ ด้วยหลักวิชาที่รู้อยู่แล้วได้แก้ปัญหาได้ บอกเหตุผลของการปฏิบัติในการแก้ปัญหาได้ ชั้นที่ 4 การวิเคราะห์

เป็นความสามารถในการแยกแยะสิ่งสมบูรณ์ใดๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ตามหลักการและกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้เพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงได้ ขั้นที่ 5 การสังเคราะห์ ความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยๆ เข้าด้วยกันกลายเป็นสิ่งใหม่ที่สมบัติต่างจากส่วนประกอบย่อยอันเดิม และขั้นที่ 6 การประเมินค่า ความสามารถในการวินิจฉัยแล้วตัดสินใจดีราบบอกคุณค่าสิ่งต่างๆ โดยสรุปอย่างมีหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่งสำหรับยึดเป็นข้ออ้างอิง จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่านักศึกษามีค่าเฉลี่ยเพียง 2.39 ซึ่งแตกต่างจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (2.50 คะแนน) ดังนั้น นักศึกษาและทางคณะกรรมการและอุตสาหกรรมเกษตร ควรเพิ่มช่องทางในการเพิ่มความสามารถทางสมองของนักศึกษา โดยเฉพาะความสามารถด้านทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาที่จะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนและสามารถแข่งขันได้ในตลาดแรงงาน

ประเด็นที่น่าสังเกตจากการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษามีทักษะด้านการฟังภาษาอังกฤษจากสื่อภาพยนตร์และเพลงสากลสูงทั้งนี้อาจารย์ผู้สอนควรส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านรูปแบบสื่อดังกล่าว นอกจากนี้ นักศึกษามีการใช้สื่อออนไลน์ในจำนวนมากอาจเป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารที่สำคัญในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม

5.3.1 จัดโซนนานาชาติในห้องสมุดของคณะฯ

5.3.2 มีห้องมัลติมีเดียให้นักศึกษาเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์เรียนภาษาอังกฤษชมภาพยนตร์ต่างประเทศ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

5.3.3 จัดให้มีงานสัมมนาวิชาการของแต่ละสาขาวิชา โดยเชิญวิทยากรมาบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ และทดสอบความรู้เก็บเป็นคะแนนช่วยแก่นักศึกษา

5.3.4 เปิดสอนพิเศษภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสอบ หรือ การสัมภาษณ์งาน ก่อนที่นักศึกษาจะจบการศึกษาหรือไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

5.3.5 ในวิชาสัมมนาของแต่ละสาขาวิชา ต้องให้นักศึกษานำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ

5.3.6 จัดสัปดาห์ชมภาพยนตร์ต่างประเทศ ตอบปัญหาชิงรางวัลจากภาพยนตร์ที่ชม

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.4.1 โซนนานาชาติในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างบรรยากาศการสื่อสาร เช่น มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษให้นักศึกษาได้เข้าพบปะ พูดคุย หรือมีห้องมัลติมีเดียให้นักศึกษาเข้าไปใช้บริการเว็บไซต์เรียนภาษาอังกฤษ และเสียงตามสายมีภาษาอังกฤษสอดแทรก

5.4.2 ส่งเสริมให้นักศึกษาสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ มีการค้นคว้าจากสื่อต่างประเทศ เช่น ภาพยนตร์ วารสาร รายการวิทยุ โทรทัศน์ สื่อต่างๆ หรือการใช้สื่อสมัยใหม่ เช่น Facebook Twitter

5.4.3 ส่งเสริมภาษาที่สามโดยเฉพาะภาษาอาเซียนและภาษาจีน ให้โอกาสกับนักศึกษาได้เรียนพิเศษภาษาอาเซียนราคาถูกลงหรือฟรี

5.4.4 ทุกคณะควรมีวิชาเลือกเป็นภาษาต่างประเทศ เพิ่มความเข้มข้นในการเรียนภาษาอังกฤษในระบบวิชาหลัก มุ่งเน้นภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นักศึกษาต้องรู้มากกว่าต้องเรียน

5.4.5 มหาวิทยาลัยควรเพิ่มหน่วยงานด้านภาษาที่มีอยู่และควรจัดให้ศูนย์ภาษาให้เหมือนกันทั้ง 3 วิทยาเขต โดยจัดให้มีการทดสอบ Exit-Exam

5.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ในการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน